

LILLE RAGNHILD

Lille Ragnhild var fattig
og født i ringe stand,
hun var ensom og forlatt
på denne jord.
Hennes moder døde tidlig,
mens Ragnhild var et barn,
hennes fader på slagmarken
falt.

Grev Woldin var mektig
og rik i sin stand,
han formanede sin sønn
i største hast
å forlate sin Ragnhild
og på sjøen drage ut,
for å glemme sin trofaste brud.

«Nei, aldri om jeg reiser
hverken fjærnt eller nær
fra min Ragnhild
som jeg har så kjær.
Heller vil jeg dø
ut på bølgen den blå,
enn ifra min Ragnhild å gå!»

Så satte de seg ned
for å skrive et brev,
i brevet sto skrevet disse ord:
«Farvel da kjære Fader,
farvel da kjære Mor,
deres sønn får dere aldri
se på jord.»

Så møttes de da på det
avtalte sted,
og så tok de hverandre i hånd.
Så kastet de seg ut
i det opprørte hav
som for evig skal være deres
grav.

Da faren leste brevet,
fikk se hva der sto,
gikk han ned til
den skvulpende sjø.
Der fant han dem begge
i det opprørte hav
som for evig skal være deres
grav.

Ta dette i betraktning,
foreldre som har barn,
og la kjærligheten gå
sin rette gang!
For selv om hun var fattig,
og selv om han var rik,
uti døden er alle vi lik'.